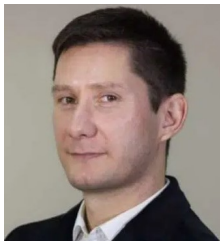

У чему ГА подржавам?

Пише: Александар Дикић
четвртак, 04 децембар 2025 12:46

Епилог једне епохе обично је пролог следеће. Дилема која лебди над нама сажима се и кристалише у бирању између прихватања позива на грађански рат или системске промоције грађанског мира.

Годинама уназад позивам на јединство против Вучићевог штеточинског свевлашћа, али та беспштедна борба није утицала на суштину мојих политичких и идеолошких опредељења. Она јесте и рационална и емотивна, проток времена нужно утиче на комплексност тог психолошког дуализма, али искуство обавезује човека да зна да препозна и избегне замке, подвале и изазове које му противници постављају на путу ка зацртаном циљу.

Немојте имати илузију, некада те исте замке уместо противника постављају ваши самозвани саборци, зато су оне теже за препознавање и самим тим опасније.

Време је метафизичка категорија коју човек још увек није успео да стави под своју контролу. У прошлост се не можемо вратити, будућност нам и даље измиче, бесмртност је неухватљива. Уместо да ми мењамо време, време неумитно мења нас. Али, суштина је не само у квантитету, већ и у квалитету те промене. Некога је Вучић озверио, некога излудео, некога поништио, некога преумио, некога разоткрио, некога прогнао, некога окаменио.

Вучић је своје конкуренте савладао тиме што су сагоревајући у жару или боље рећи у пепелу цикличних пораза заборавили да се баве собом, својим идејама, својом политиком, својом стратегијом, већ се тврдоглаво баве њиме

Он је постао циљ сам по себи и својим следбеницима и својим противницима, а његов патолошки егоцентризам ужива у томе. Савладао је своје конкуренте тиме што су

У чему ГА подржавам?

Пише: Александар Дикић
четвртак, 04 децембар 2025 12:46

сагоревајући у жару или боље рећи у пепелу цикличних пораза заборавили да се баве собом, својим идејама, својом политиком, својом стратегијом, већ се тврдоглаво баве њиме. Њихови потези су реактивни, некоординисани, неуверљиви, самим тим и неуспешни.

Ушли смо у фазу присилне мобилизације свега и сваког ко је против Вучића, без икакве селекције, без претходне тријаже, без утврђених принципа и критеријума. Осим једног – да не желимо оне који су били са Њим, ни оне који су годинама уназад били против Њега. Бесмислено, колико и контрапродуктивно.

Мобилизација мора не само да има јасан циљ, већ и мотив, односно идеју. Када се мобилишете облачите сви исту униформу, имате исте инсигније, полажете исту заклетву, поред тога што се подразумева да имате истог непријатеља.

Над нама непрестано лебди питање да ли се боримо за исте циљеве, иако имамо истог непријатеља. Ако се до договора не може доћи пре финалног јуриша, постављање овог питања може повећати искреност међу нама, што би требало да буде залог за наш заједнички успех.

Ако се због јединства жртвују принципи, онда је бољи разлаз него лажно јединство. (Плеханов)

Да поновим – после Вучића биће много Вучића. Да појасним – биће много онога што није само Његова политичка заоставштина, већ су то задати оквири у којима је једино могуће функционисати.

Бласфемично је питање у чему Га подржавам, сада када је његово одржавање на власти постало неопростиви злочин према народу и држави. Намера ми је да учимо дете у прљавој води коју покушавамо да избацимо, да упозорим да у процесу колективне дезинфекције и дератизације не затрујемо земљу на којој треба заједно да градимо нови дом.

У чему ГА подржавам?

Пише: Александар Дикић
четвртак, 04 децембар 2025 12:46

Косово је усуд сваког српског лидера. Косово ће и нас сачекати било да му окрећемо леђа, било да му јуришамо у сусрет

Косово је усуд сваког српског лидера. Косово ће и нас сачекати било да му окрећемо леђа, било да му јуришамо у сусрет. Следеће опције су на столу.

Прва је да се попусти пред свим притисцима којима је Србија изложена годинама унапред и да се без икаквих концесија прихвати предложени предлог споразума. За ову опцију ниједан лидер није створио неопходни консензус.

Друга је да се Косово поврати војним путем јер је на тај начин и одузето из уставноправног и безбедносног система Србије. Ниједан лидер није имао довољно храбрости/лудости за ову опцију.

Трећа је „замрзнути конфликт“, опција за коју је потребна равнотежа снага и позитиван утицај фактора време. Србија нема ниједан од два неопходна фактора, тако да ратни конфликт јесте срљање у пораз, док је онај замрзнути одлагање и плаћање цене пораза на рате.

Једина реална опција јесу преговори. Али не преговори у недоглед, не преговори као диверзија, не преговори као замена за решење, већ преговори као пут до решења и преговори као инструмент за заштиту српских државних и националних интереса на Космету. Вучић је изабрао ову опцију и не само да је изабрао, већ перманентно уз велика искушења истрајава на њој и због тога му треба одати признање. Једини је српски председник који је отишао на лице места и Србима са Севера саопштио тешку истину и још теже одлуке које је донео у своје и њихово име. Слоба их је обмањивао и лагао, Коштуница водио кабинетски, Тадић невешто ескивирао. Вучић је на време прогутао ту велику жабу, одбио је да је кува и губи време. И после Вучића треба наставити тим путем, уз црвене линије које су повучене и временом постају све дебље – нема признања независности и нема столице у ОУН за Косово. Сви они који би изашли из процеса преговарања били би гори од Вучића, ако те две речи нису већ постале плеоназмичне.

Епидемија короне променила је цео свет. Колико је на површину изнела све наше слабости и страхове, толико је лудака и параноичара избило у јавни простор

У чему ГА подржавам?

Пише: Александар Дикић
четвртак, 04 децембар 2025 12:46

незаслужено пробијајући дебелу опну своје анонимности. Једни нису ни веровали у постојање вируса, неки су говорили о биолошком армагедону, неки су се плашили респиратора, неки су проклињали фармакомафију, неки су постали (и остали) вакцинофобични. Фан-фект: огромна већина поменутих је против Вучића.

Да ли их овај задњи атрибут квалификује да постану и наши верни саборци, да са њима правимо офанзивну фалангу према Њациленд-Бастилји, да уз њих ударамо темеље нове, боље, модерније Србије? Опет дилема која лебди над нама као облак који постаје све тмурнији. Вучић је куповао респираторе на „црном тржишту“! Опет бласфемија – и ја бих.

Ако имам избор да будем поштен и чистог образа сахрањујем своје најмилије или да упрљам и образ и руке, а да спасем невинне – бирам ово друго. Све државе су користиле сва могућа средства ради своје здравствене безбедности, зашто би то нама било забрањено, зашто бисмо се ми устручавали и губили ту трку опстанка? У рату и у љубави

У чему ГА подржавам?

Пише: Александар Дикић
четвртак, 04 децембар 2025 12:46

све је дозвољено, а пандемија је глобални рат у којем не важе правила обичаја, ратног права или Женевска конвенција. Такође, Вучић је обезбедио право избора вакцине тиме што је избегао монопол једне фирме, једног конзорцијума или једне државе. И за то му треба одати признање.

Мигрантска криза је после руско-украјинског сукоба била најтежи процес кроз који је Европа прошла у овом веку. Илузорно је расправљати ко је крив за тај милионски талас унесрећених људи који су тражили уточиште за себе и своје породице бежећи од рата, страдања и беде. Србија је током акутне фазе мигрантске кризе показала своје људско лице. Наша традиционална гостољубивост и гостопримљивост (уз наравно неизбежне ксенофобичне ексцесе неонацистичких маргиналаца) не би била тако драгоцену и упадљиву да та наша човечност није стајала насупрот суседске нељудскости.

Није српска, већ мађарска полиција пуштала разјарене псе на младиће и децу који су тражили и очекивали помоћ од „хумане“ ЕУ. Није српска, већ мађарска полиција шутирала жене са децом, саплитала их, везивала и пребацивала преко жичане ограде. Није српска већ хрватска полиција рекетирала колоне изгладнелих избеглица, тукла их, шиканирала и држала као таоце. Ми смо сачували свој образ и као историјски страдалничка и избегличка нација себи купили небеску награду за неке будуће несреће. И за то Вучићу треба одати признање.

Критика и критизерство се разликују по одсуству или присуству способности да рационализујете сличности и разлике вас и вашег противника. Рационализација подразумева супериорност разума над емоцијама, вештина да се употреба ума оптимализује и критичним ситуацијама које рефлексно условљавају налет емоција, најчешће оних негативних, штетних, дистрактивних. Та вештина је одлика мудрих, одраслих и искусних.

Вучића никада нећете победити ако га потцењујете (лудак, Шешељев потрчко, навијач са шипке, педер...), тиме само себи стварате лажно самопоуздање које пуца као сапуница пред првим изазовом

Вучића никада нећете победити у вртлогу мржње, зато покушајте да га не мрзите. Вучића никада нећете победити ако вам је поглед неповратно фиксиран на Њега. Без обзира што нисте изгубили моћ вида, ви сте слепи у тој игри престола. Вучића никада

У чему ГА подржавам?

Пише: Александар Дикић
четвртак, 04 децембар 2025 12:46

нећете победити ако га потцењујете (лудак, Шешељев потрчко, навијач са шипке, педер...), тиме само себи стварате лажно самопоуздање које пуца као сапуница пред првим изазовом.

Ова међуфаза захтева скидање рукавица, не због ударања испод појаса, већ да бисмо проверили коме су руке чисте, а коме не. Поред рукавице треба засући и рукаве, из барем два разлога. Први – јер нас чека огроман посао пред најважнију борбу наше генерације.

Други – да у тим скинутим рукавима оставимо све скривене кечеве и одиграмо ову припремну игру отворених карата. Због тога ова моја исповест и упозорење шта ће све од Вучића остати и после нашег тако жељеног тријумфа. Па одлучите сами да ће тај тријумф бити најважнија победа у овом веку или она, тако честа у нашој историји – пирова.

** Аутор је лекар и водитељ КТВ телевизије*

(Данас)